

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Trismegistus Doctrinæ Christianæ Tertio Continuatus,
Seu Brevis Expositio Sciendorum De Ultima Voluntate
Hominis Christiani In Spiritualibus, Atque Temporalibus,
Methodo Morali-Theologica concinnata, ...**

Mayr, Cherubinus

Salisburgi, [ca. 1735]

§. I. Expositio Doctrinæ Christianæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42295

**DISTINCTIO
TERTIA.**

DE
**SUCCESSIONE IN DE-
FECTU ULTIMÆ VOLUN-
TATIS, SEU AB INTESTATO.**

HAnc Appendicis instar ob conne-
xionem cum priori, & ad comple-
mentum materiae de successioni-
bus, annectere permotus fui ab
aliis; cum etiam utriusque Juris Interpre-
tes, ubi de testamentis, & ultimis volun-
tatibus pertractarunt, de successione ab
intestato immediatè soleant discurrere.
Ideò sit

CAPUT UNICUM.

**De Succedentibus, & modo
sucedendi ab intestato.**

§. I.

Expositio Doctrinae Christianae.

**Punctum I. Quid sit, & unde nascatur suc-
cessio ab intestato?**

R 3

RE-

286 **R**ESOL. *Successio ab intestato est jus acquirendi hæreditatem absque testamento, vel dispositione hominis, ipsis legibus attributum. Colligitur ex tot. tit. ff. si quis ommissa causa testam. Origo itaque prima hujus successione sunt leges, ob quas etiam ipsa successio legitima appellatur, l. 8. ff. de relict. heredit. Proximæ verò causæ sunt. I. Si quis, cum potuerit, nullum fecit testamentum. II. Si quidem fecit, sed invalidum. III. Si validum quidem ordinauerit, sed postea ruptum, irritatum, hærede destitutum, vel rescissum. IV. Si quis, cum voluisset, non potuerit condere testamentum. princ. Inst. de heredit. que ab intestato.*

Punctum II. *Quis sit ordo succedendi ab intestato?*

287 **R**ESOL. *Ordo succedendi ab intestato de Jure veteri fuit varius; Jure novissimo autem distinguitur in tres classes, quarum prima est descendentium, secunda ascendentium, tertia collateralium, per Novell. 118. cap. 1. 2. & 3. Quibus deficientibus succedunt conjuges, l. un. C. unde vir, & uxor; & in horum etiam defectu Fiscus, non quidem Jure hæreditario, sed Jure Superioritatis, l. 4. C. de bonis vacant. Porro ex Consanguineis collateralibus illi, qui per virilis sexus personas sanguine sunt.*
con-

conjuncti, vocantur *Agnati*; qui verò per
fœminei sexûs personas nobis juncti sunt,
Cognati; licet hæc differentia non semper
observetur.

Punctum III. Quomodo gradus consanguinitatis sint computandi, ad dignoscendam, quisnam sit proximior consanguineus Defuncti?

RESOL. I. In linea recta sive ascenden- 288
tium, sive descendentium calculatio gra-
dum consanguinitatis eodem modo fit se-
cundum Jus Civile, quò secundum Jus
Canonicum; quia utrobique servatur hæc
regula: *Tot sunt gradus, quot sunt personæ,
una demptâ*, scilicet communi stipite, à quo
incipit computatio in linea descendentium.
Sic v. g. Pater & filius sunt in primo gra-
du, avus & nepos in secundo, & sic dein-
ceps. *Can. primo gradu 6. Cau. 35. q. 5. &
§. 1. ac seqq. Instit. de grad. cognat.*

RESOL. II. In linea collateralis, seu trans- 289
versali aliter computantur gradus à Jure Ci-
vili in ordine ad hæreditates capiendas; ali-
ter à Jure Canonico in ordine ad contra-
henda matrimonia. Nam de Jure Canonico
fit distinctio inter lineam æqualem, & inæ-
qualem, & solummodo consideratur distan-
tia unius personæ à communi stipite, sci-
licet in linea inæquali personæ remotioris,
in linea æquali verò alterius ex æqualiter
distantibus; At de Jure Civili æqualiter

proceditur in utraque linea, & tam gradus distantiae unius, quam alterius personae à communi stipite computatur, atque hæc unica regula pro utraque linea proponitur: *Tot sunt gradus, quot ex utraque parte sunt persona, unâ demptâ, scilicet stipite communi.* Unde

290 Inferes, quòd duo fratres, qui secundum Jus Canonicum sunt in primo gradu consanguinitatis, secundum Jus Civile sint in secundo, quia cum Patre, in quo tanquam stipite conveniunt, faciunt tres personas: Duo patruales, qui de Jure Canonico sunt in secundo gradu, de Jure Civili sint in quarto, quia ex utraque parte simul cum avo tanquam communi stipite sunt quinque personae: Patruus ejusque ex fratre nepos, qui vi Juris Canonici sunt in secundo gradu, vi Juris Civilis sunt in tertio; quia incluso stipite communi sunt quatuor personae, demptâ verò unâ tres, sicque tres gradus. Ità *tot. tit. Instit. de grad. cognat.* Hujus verò diversitatis in modo computandi rationem reddit Alexander II. Pontifex in *Can. ad Sedem 2. 35. quest. 5.* Quia in Legibus ob nihil aliud ipsorum graduum mentio facta est, nisi ut hereditas, vel successio ab una ad alteram personam inter consanguineos transferatur; in Canonibus verò ob hoc progenies computatur, ut aperte monstretur, usque ad quotam genera-

nerationem à consanguineorum sit nuptiis abstinen-
dum. Hinc in ordine ad successiones hære-
ditarias hæc computatio graduum Civilis
etiam in foro Ecclesiastico est attendenda,
quia à SS. Canonibus approbata, & canoni-
zata; sicut è contra in ordine ad contra-
hendum Matrimonium computatio gra-
dum Consanguinitatis canonica etiam in
foro sæculari observatur.

Punctum IV. Quotupliciter fiat successio
Consanguineorum ab intestato?

RESOL. I. Fit dupliciter, scilicet in 291
capita, & in stirpes. In capita fit, quando in-
ter plures ejusdem gradus hæredes in tot
portiones æquales hæreditas dividitur, quot
sunt personæ; veluti si hæreditas Defuncti,
tres filios relinquentis, in tres partes æqua-
les inter eos dividitur. In stirpes fit, quan-
do non attentò numerò personarum succe-
dentium, distributio portionum fit secun-
dum jus illorum, in quorum vicem illæ per-
sonæ succedunt: veluti si Defunctus relin-
queret unum filium, & ex aliis duobus filiis
prædefunctis nepotes, tres ex uno, quin-
que ex altero; hi nepotes succederent in
stirpes, id est, in locum suorum parentum,
itâ ut duas solummodo portiones æquales
portioni filii superstitis acciperent, unam
illi tres, alteram alii quinque. §. fin. Inst. de
hæredit. quæ ab intest.

R 5

RE-

292 RESOL. II. In hac successione bene observandum, quòd Descendentes, aliique agnati, & cognati, aliquando veniant, & succedant *Jure suo*, aliquando *Jure repræsentationis*. *Jure suo* tunc veniunt, quando ipsos nemo gradu aliquo præcedit, sed ipsi sunt gradu proximi, qualiter filii succedunt in bona parentis defuncti. *Jure repræsentationis* veniant, quos alii gradu præcedunt, ità ut à successione omnino excluderentur, nisi hoc privilegium repræsentandi suum parentem haberent, veluti patet in nepotibus succedentibus simul cum liberis primi gradus sibi collateralibus; nam nisi illi nepotes per privilegium haberent jus repræsentandi suum parentem, soli hi liberi primi gradus succederent suo patri, qui est avus illorum nepotum. Hoc tamen jus repræsentationis locum non habet in ascendentibus, sed ex his proximior semper excludit remotiorem à successione in hæreditate sui Descendentis; quia est contra naturam, ut parens repræsentet filium, & ascendens, qui est natu grandior, substituat in locum sui descendens, qui est junior. Pirhing ad tit. de successione ab intestato. n. 13. Ayblinger ad e. t. n. 3. & 4.

Punctum V. Quo ordine ab intestato succedant Liberi suis parentibus?

An-

Ante Resolutiones notandum, *Liberos* 293
 esse in varia differentia; alii enim dicuntur
naturales & legitimi simul; alii *naturales legiti-*
mati, alii *naturales illegitimi*, seu *purè naturales*,
 alii *spurii*, alii *legitimi tantùm* seu *adoptivi*, alii
spirituales, alii *affines*, seu *privigni*. *Naturales*
 & *legitimi simul* dicuntur illi, qui nati sunt
 ex legitimo Matrimonio; *Naturales legiti-*
mati, qui vel per subsequens Matrimonium,
 vel per oblationem ad Curiam Principis, vel
 per Rescriptum Principis, aut Comitis Pala-
 tini fuerunt legitimati; *Naturales illegiti-*
mi, seu *purè naturales*, qui ex duabus per-
 sonis solutis, & ad Matrimonium inter se
 ineundum tempore conceptionis non inha-
 bilibus, extra concubitum vagum procreati
 sunt. *Spurii* aliter accipiuntur à Jure Ci-
 vili, aliter à Jure Canonico; nam de Jure
 Canonico illi soli dicuntur *Spurii*, qui ge-
 niti sunt ex coitu damnato, seu à parenti-
 bus, tempore conceptionis ad Matrimo-
 nium inter se contrahendum inhabilibus,
 puta ex adulterio, incestu, Sacrilegio &c.
arg. cap. tanta 6. Qui filii sint legit. De Jure Ci-
 vili verò illi omnes dicuntur *spurii*, qui
 nati sunt ex vago concubitu, matre scilicet
 communi meretrice, vel pluribus ità expo-
 sita, ut pater certus sciri nequeat; unde
 vulgò etiam vocantur *quesiti*, *arg. l. 23. ff. de*
statu hominum. Filii legitimi tantùm, qui ab
 ali-

aliquo sunt adoptati, vel arrogati. Spirituales, quos quis tenuit in Baptismo, vel Confirmatione. Demum Liberi affines appellantur privigni vel privignæ respectu vitrici aut novercæ. Jam de filiis spiritualibus certum est, quòd nullum habeant jus succedendi suis parentibus spiritualibus, cum nulla inter eos habeatur ratio consanguinitatis, ut dicitur *Can. 1. 30. quest. 3.* Et idem est de filiis affinibus, ex *l. 3. § 7. Cod. Communia de successibus.* Sed de reliquis

294 RESOL. I. Liberi primi gradus, naturales & legitimi simul, sine ulla status aut sexus differentia (id est, sive sint sui, sive emancipati, sive Laici, sive Clerici, sive Religiosi Ordinem successionis hæreditariæ capacem professi, sive mares, sive foeminae, tam nati, quam nascituri) succedunt tam patri, quam matri ab intestato, exclusis non solum collateralibus Consanguineis, verum etiam ascendentibus, ac descendentibus nepotibus, quorum parentes adhuc sunt in vivis. Juris autoritas clara est ex *Novell. 118. cap. 1. & Authent. In successione, Cod. de suis & legitimis.* Ratio verò; quia filius est quasi eadem personam cum patre & matre sua, à quibus sicut accepit substantiam individui, ita convenit, ut etiam substantiam bonorum recipiat. Quæ ratio cum etiam procedat de liberis posthumis, seu

na-

nascituris, hinc est, quod perinde succedant, ac jam nati, *arg. l. 7. § 26. ff. de statu hominum.* De fœminis, & ab illis descendentibus, quòd in allodialibus æquè ac masculi succedant, præcitatae Novellæ auctoritate stabilitum est; nisi tamen, uti mos habet apud Illustres familias, ad earum decorem servandum, accepta dote vel alia portione, reliquæ hæreditati renuntient. De Religiosis professis ante parentes suos mortuis, sentit P. Schmier *lib. 3. tract. 4. p. 2. cap. 1. num. 55.* abstrahendo à praxi contraria, jus suum succedendi transmittere ad Monasterium, quod ob translatum jus civitatis eosdem repræsentat. *arg. cap. 8. de probat.* Secùs utique censendum de Religiosis Novitiis, quibus tamen, si consanguineos non habeant, Monasterium succedere, exclusò fiscò, idem cum P. Engel *de Privileg. Monast. priv. 10. num. 2.* colligit ex *l. 20. C. de Episc. & Cleric. & l. 1. ac seqq. C. de hered. decur.* An verò in praxi audiendus foret, multùm dubito. Tandem si Religio sit incapax successionis, consanguineos locò Religiosi Professi succedere non est dubium.

RESOL. II. Etiam filii naturales per²⁹⁵ subsequens matrimonium legitimati succedunt suis parentibus ab intestato æqualiter naturalibus & legitimis, sive sint soli, sive cum istis; quia æquiparantur legitimè natis,

ris, *arg. cap tanta 6. Qui filii sint legit.* Idem est de legitimatis oblatione Curia Principis, qui tamen soli Patri succedunt, per *Novell. 89. c. 3.* De reliquis legitimatis dicendum conformiter ad ea, quæ dixi *Dist. præced. num. 169.*

296 RESOL. III. Etiam filii legitimi tantum, succedunt patri adoptanti vel arroganti simul & æqualiter cum filiis naturalibus & legitimis in allodialibus, nisi ipsò adhuc vivente adoptio fuerit dissoluta, *l. 10. §. 2. C. de adoption.* Ad successionem tamen agnatorum & cognatorum adoptantis non admittuntur.

297 RESOL. IV. Filii purè naturales, & illegitimi matri quidem, cæterisque ascendentibus maternis succedunt æquali jure cum legitimis, etiamsi mater sit Illustris; At Patri ab intestato non succedunt, extantibus filiis vel aliis descendentibus legitimis, aut uxore legitima, licet alimenta ipsi arbitriò boni viri debeantur: nullis verò extantibus descendentibus legitimis, nec uxore legitima, succedunt simul cum matre fornicaria Patri suo naturali in duabus unciiis, sive sexta parte hæreditatis, inter singulas personas ex æquo dividendis. *cit. Novell. 89. cap. 12.*

298 RESOL. V. Filii spurii in sensu Juris Canonici, seu nati ex coitu damnato, ab
omni

omni successione tam materna, quam paterna sunt exclusi, etiam si nulli extent legitimi, cit. Nov. 89. cap. ult. & Authent. Ex complexu, C. de incest. nupt. imò per d. Novell. ne quidem alendi forent à parentibus; quod tamen ex æquitate Juris Canonici in cap. 5. De eo, qui duxit &c. mitigatum est, ita ut saltem necessaria alimenta ipsis debeantur. At spurii in sensu Juris Civilis, seu nati ex concubitu vago, licet Patri nullatenus succedant, cum sit incertus; matri tamen, quæ semper certa est, & ascendentibus maternis succedunt unà cum legitimis, nisi mater sit illustris, eaque habens alios liberos ex justo matrimonio. §. 4. Instit. de success. cognat. §. 3. Inst. ad S. C. Orphit. & l. 5. C. eod.

Punctum VI. Quomodo ab intestato succedant Nepotes, & reliqui Descendentes gradus remotioris?

RESOL. I. Quando cum liberis primi gradus, ex aliis filiis seu filiabus præmortuis concurrunt nepotes, sive pronepotes, sive posteriores descendentes in infinitum, etiam isti simul cum liberis primi gradus, qui succedunt jure suo, hæreditatem capiunt ab intestato, at non jure suo, nec in capita, sed jure repræsentationis, & in stirpes. Est certa ex §. 6. Inst. de heredit. que ab intest. & Novell. 118. cap. 1. junctâ Authent. In successione. C. de suis & legit. Et ratio est; quia

quia tota ratio, quare etiam hi succedant, cum tamen sint gradu remotiores, quam alii succedentes, est, quia repræsentant suum parentem: consequenter absurdum foret, si plus caperent, quam eorum parens, si viveret, accepisset. Pirhing *hic num. 7.* Quòd autem in Descendentibus jus repræsentationis locum habeat in infinitum, sumitur ex *§. ult. Instit. de hered. que ab intest. & Nov. 118. cap. 1.* ubi indefinitè statuitur, *ut si quem horum descendentium filios relinquentem mori contigerit, illius filios aut filias, aut alios descendentes in proprii parentis locum succedere.* Nec est ratio, cur nepotes unius descendentium habeant jus repræsentandi patrem, & non etiam pronepotes, & abnepotes, & reliqui. Vide Clariss. D. P. Bened. Schmier ad *tit. de success. ab intest. n. 7.*

300 RESOL. II. Quando nullis existentibus liberis primi gradus, soli adsunt nepotes paris gradus, sed ex diversis liberis primi gradus, tunc omnes quidem succedunt avo vel aviæ, sed rursus non in capita, sed in stirpes, ut expressè habetur *l. 2. C. de suis & legit.* Ratio est; quia licet nepotes isti non habeant opus jure repræsentationis, cum omnes sint in eodem gradu, perperam oppositum dicentibus aliquibus; quia tamen avi sui hæredes proximi esse nequeunt, nisi in quantum patris sui locum intrant, dignum

gnum est, ut eandem partem etiam jure suo acquirant, quam pater eorum, in cujus locum intrarunt, accepisset. Dixi: *ex diversis liberis primi gradus*; si enim cuncti nepotes sint ex eodem parente, utique succedunt avo in capita, æquè ac suo patri, ad quem tota illa hæreditas ex jure devoluta esset. Haunold *tr. 6. num. 500.* Cæterum de nepotibus naturalibus legitimatis, & non legitimatis idem proportionaliter dicendum; quod de filiis hujusmodi resolutum est. Reiffenstuel *num. 23. § seqq.*

Punctum VII. *An, & qualiter ab intestato succedant Parentes, & alii Ascendentes suis liberis, seu Descendentibus?*

RESOL. I. Si quis intestatus moritur sine liberis, & aliis descendentibus, tunc ei succedunt proximi Parentes, exclusis remotioribus, sive dein sint immediati, veluti pater & mater, sive mediati, sicut avus, & avia, & sic de reliquis. Ità evacuato jure antiquo, quod matres à filiorum successione excludebat, *Novell. 118. cap. 2.* Debet autem constitutio intelligi comparative ad dicta de successione descendentium ad parentes, ità ut parentes succedant liberis tam legitimis, quàm legitimatis, tam suis, quàm emancipatis, non autem Spuriis, mater verò succedat filiis naturalibus illegitimis, non item pater,

S

nisi

nisi in illis circumstantiis, in quibus etiam filius naturalis patri ex dictis num. 297. succederet. Solus pater adoptans, si extraneus sit, à successione filii adoptivi, & pater arrogans impuberem à successione arrogati, si hic in impubertate moriatur, prohibetur per *l. pen. §. 1. C. de adoption. & §. 2. Inst. de acquis. per arrogat.*

302 RESOL. II. Si pater & mater, tanquam proximi ascendentes, existant soli, tota hæreditas filii vel filiæ inter eos æqualiter dividitur, nihil obstante, quòd filius aut filia defuncta plus fortè acceperit à patre, quàm à matre, vel econtrà, ut habet communis Theologorum, & plurium Juristarum sententia, quos recitat, & sequitur Haunoldus *tract. 5. num. 466.* quo teste Mynsinger asserit ità in Camera Imperiali practitari. Ratio est; quia in sæpe relata *Novell. 118.* parentes absque ullo discrimine ad successionem liberorum vocantur. Idem fit, si mortuo patre & matre, solus avus & avia unius lineæ, paternæ vel maternæ, existant. Quòd si solus pater vel mater, aut solus avus vel avia, inveniatur superstes, soli illi tota defertur hæreditas. Si cum patre vel solo, vel matre simul, extent adhuc ascendentes remotiores, v. g. cum patre filii defuncti ejus avus maternus, matre jam mortua, pater & avus non concurrunt ad hæredi-

reditatem defuncti, sed solus pater ei succedit, etiam quoad bona materna; quia ut dictum est *num. 292.* in linea ascendentium jus repræsentationis non habet locum.

RESOL. III. Quando præmortuis pa-³⁰³
rentibus immediatis, supersunt soli ascen-
dentes remotiores ex utraque linea, pater-
na scilicet, & materna defuncti, & in parî
quidem gradu existentes, tunc omnes qui-
dem succedunt; at non in capita, sed in
stirpes, ità ut hæreditas inter eos æquali-
ter dividatur, sive sint duæ personæ ex utra-
que parte, sive duæ ex una, & unica ex al-
tera. Patet ex *cit. Novell. 118. cap. 2.* Quæ
verò ratio Imperatorem ad hoc constituen-
dum moverit, nemo nisi divinandò facilè
dixerit, ait Haunoldus *n. 475.*

RESOL. IV. Si unà cum ascendenti-³⁰⁴
bus æqualis gradûs, etiam existant germa-
ni fratres, vel sorores, sive ex utroque
parente conjuncti Defuncto, tunc hi unà
cum illis succedunt in capita, ità ut, si
unà cum patre & matre defuncti extarent
tres fratres, hæreditas in quinque por-
tiones æquales foret dividenda. Sumi-
tur ex claro textu *cit. Novell. 118. cap. 2.*
ibi: *Si cum ascendentibus inveniantur fratres,
aut sorores ex utrisque parentibus conjuncti defun-
cto, cum proximis gradu ascendentibus vocabun-
tur, si & pater aut mater fuerit, dividenda quip-*

pe inter eos hereditate secundum personarum numerum, ut & ascendentium, & fratrum singuli æqualem habeant portionem. Inde concludes, fratres uterinos tantum, vel solum consanguineos, id est, ex sola matre, vel solo patre, cum ascendentibus ad hereditatem ab intestato non concurrere, cum textus clarè de solis ex utroque parente conjunctis fratribus loquatur. Simul tamen hic adverte ex Haunold *num. 481.* quòd ascendentes remotiores diversarum linearum, qui alioquin juxta dicta *num. præc.* succederent in stirpes, concurrentibus fratribus ipsius defuncti, etiam ipsi succedant in capita.

305 RESOL. V. Quando præter ascendentes, & germanos fratres & sorores, insuper etiam existunt alicujus fratris vel sororis germanæ jam defunctæ filii, aut filia, etiam hi cum illis ad hereditatem admittendi sunt, sed non nisi jure repræsentationis in stirpes, ita ut eam partem accipiant, quam accepisset eorum parens. Ita correctâ *Novellâ 118. cap. 3.* quæ istorum successionem prohibuerat, statuit Imperator per *Novell. 127. cap. 1.* his verbis: *Hoc itaque justè corrigentes sancimus, ut, si quis moriens relinquat ascendentium aliquem, & fratres, qui possint cum parentibus vocari, & alterius præmortui fratris filios; cum ascendentibus, &*
fra-

fratribus vocentur etiam premortui fratris filii, & tantam accipiant portionem, quantam eorum futurus erat pater accipere, si vixisset. Inde non abs re nobiles Juristæ, inter quos Zoësius, Cujacius, Pirhing hic num. 14. & ibid. D. P. Böckn num. 16. sumplerunt causam, concludendi, quòd nullis existentibus fratribus, vel sororibus defuncti, dicti filii fratrum jus nullum succedendi habeant, cum Novella expressè loquatur de casu, quò moriens relinquit *ascendentium aliquem, & fratres*. Alii tamen communiùs eis jus succedendi tribuunt, simul cum ascendentibus, sive aliquis ex fratribus adhuc extet, sive non, fundamentò nixi, mihi non satis firmò, quòd Jus repræsentationis, ob quod in priori hypothese admittuntur, nihil curet de eo, an aliqui existant illius gradùs, in quo fuit ille, qui repræsentatur, an nullus. Omnino enim Jus repræsentationis hoc saltem exigit, ut existat alius gradu proximior defuncto, ut liquet ex ejus descriptione num. 292. Huc refer, quæ de fratrum filiis dicemus *Punct. seq. Resol. 2.* ex quibus prior opinio sat fortiter confirmabitur.

RESOL. VI. Dictum privilegium ad nepotes, vel uteriores descendentes fratrum non extenditur, sed hujusmodi per parentes, & fratres ipsius defuncti exclu-

duntur ; tum quia Novella loquitur de so-
lis fratrum filiis : tum quia Jus repræsen-
tationis in linea collateralis ultra fratrum,
filios se non extendit, *arg. Authent. Post fra-
tres. C. de legit. hered. Pirhing l. cit. & alii
passim.*

Punctum VIII. *Quando, & quo ordine
succedant ab intestato Consanguinei collaterales?*

307 RESOL. I. Si intestatus moriens neque
descendentes post se relinquat, neque
ascendentes, ad hæreditatem vocandi sunt
Consanguinei illius collaterales, taliter,
ut gradu proximior in totum ab illa exclu-
dat remotiorem. Et primò quidem fra-
tres, & sorores germani, seu ex utroque
parente conjuncti defuncto, succedunt
æqualiter, & in capita, exclusis fratribus,
& sororibus consanguineis, & uterinis,
ut expressè habetur in *Novell. 118. cap. 3.
& Auth. Itaque. C. Communia de succession.* Cu-
jus constitutionis ratio est, quia, cum du-
plex vinculum plus liget, quàm simplex,
meritò fratres duplici vinculo agnationis,
& cognationis Defuncto colligati aliis sim-
plici tantum vinculo ligatis anteferuntur.

308 RESOL. II. Si unà cum defuncti fra-
tribus, & sororibus germanis extent etiam
aliqui fratris cujusdam, vel sororis ger-
manæ prædefunctæ liberi, vel filii, vel fi-
liæ, etiam hi unà cum prioribus succedunt,
fra-

fratres quidem & sorores in capita, liberi
 verò hujusmodi in stirpes, accipiendo tan-
 tum, quantum accepisset suus parens, si
 viveret. Constat ex cit. Novell. 118. cap. 3.
 ibi: *si autem defuncto fratres fuerint, & al-
 rius fratris, aut sororis premortuorum filii, voca-
 buntur cum illis ad hereditatem etiam isti, &
 quanicunque fuerint, tantam ex hereditate per-
 cipient portionem, quantam eorum parens futu-
 rus erat accipere, si superstes esset.* Ibidem or-
 dinatum est, ut hujusmodi liberi etiam ex-
 cludant fratres, & sorores ex uno tantum
 latere conjunctos defuncto, propter Jus
 repræsentationis, quò repræsentant suum
 patrem, & sic fictione Juris constituuntur
 in eodem gradu cum ipso, qui similiter, si
 viveret, eosdem excluderet. A fortiori
 iidem filii excludunt alios agnatos, & co-
 gnatos, licet in eodem secum gradu exi-
 stentes, v. g. patrum, vel amitam defun-
 cti; quia, ut ait Lugo, repræsentatio in
 lege solum datur, quando filii fratris de-
 functi concurrunt cum fratribus viventi-
 bus, non autem ad concursum cum patruo
 defuncti; addo ego, neque cum ejus ascen-
 dentibus, & ideo rectè illi filii fratrum
 excluduntur, quando nullus est frater su-
 perstes, quod servit ad dicta num. 305. Por-
 rò Jus istud repræsentationis solummodo
 habet locum inter fratrum, & sororum fi-
 lios,

lios, neque ulterius in linea collateralis extenditur, ut jam num. 306. observatum fuit.

309 RESOL. III. Si nulli extent fratres ex utroque latere conjuncti defuncto, extent autem fratres ex uno tantum latere, simulque filii alterius fratris, aut sororis utrinque defuncto conjuncti, tunc soli isti filii, exclusis fratribus uno tantum ex latere conjunctis, succedunt patruo, per expressum textum cit. Nov. 118. c. 3. ibi: Unde consequens est, ut, si forte premortuus frater, cujus filii vivunt, per utrumque parentem nunc defunctæ personæ jungebatur, superstites autem fratres per patrem solum forsitan, aut matrem ejus jungebantur; præponantur istius filii propriis tibiis, licet in tertio sint gradu (sive à patre, sive à matre sint tibiis, & sive masculi, sive foeminae) sicut eorum parens præponeretur, si viveret. Attamen tunc solum succedunt in stirpes, quia succedunt, quatenus repræsentant patrem suum defunctum; & alioquin excludere non possent fratres ex uno tantum latere conjunctos defuncto, ut cum Fachineo bene notavit Pirhing hic num. 21.

310 RESOL. IV. Si nulli extent fratres, vel sorores defuncti, nec ex utroque, nec ex uno latere ei conjuncti; supersunt tamen ex defuncti fratribus, & sororibus liberi; tunc isti, sive sint ex eodem fratre, sive

sive ex diversis, sive in æquali, sive in inæquali numero, succedunt soli patruo, vel avunculo defuncto, non in stirpes, sed in capita, secundum cõmuniorem Theologorum, & Jureconsultorum Sententiam, Ratio est; quia Jus antiquum aperte ita statuit l. 2. §. 2. ff. de suis, & legit. hered. ibi: *Duos fratres habui, unus ex his unum filium, alius duos reliquit, hereditas mea in tres partes dividetur.* Atqui istud Jus per Jus novum non fuit correctum, cum Novella recitata hoc solum mutaverit, quod filiis fratrum, etiam quando concurrunt cum propriis thiiis seu patruis, vel avunculis, non obstante gradu inæqualitate, successionem permiserit. Cæterum verò, cum dicta Novella filiis fratrum successionem in stirpes jure representationis tribuit, patenter loquitur de casu, quò præter illos etiam supersunt fratres aut sorores defuncti. Et hæc Sententia, si Manziò credimus, speciali Constitutione in Comitibus Spirensibus 1529. à Carolo V. cum consensu totius Imperii recepta, & approbata fuit.

RESOL. V. Quando nec fratres, nec sorores ex utroque parente conjuncti, nec ulli legitimi liberi ex fratribus germanis defunctis existunt, tunc demum ab intestato succedunt fratres & sorores ex uno tantum parente conjuncti, sive sint fratres con-

sanguinei, id est, per patrem solum, sive uterini, hoc est, per solam matrem; & quidem exclusis omnibus aliis collateralibus, quia sunt gradu proximi. Patet ex *ead. Novella*; quoad ordinem verò succedendi inter eos, & prædefunctorum liberos idem Jus proportionaliter tenet, quod antea de fratribus germanis, & fratrum germanorum defunctorum liberis explicatum est. Quod si jam Defunctus reliquit solos fratres consanguineos, vel solos uterinos, tunc clarum est, eos defuncto æqualiter, & in capita succedere in omnibus bonis, undecunque provenerint; At si relinquat fratres utriusque generis, scilicet aliquos consanguineos, & aliquos uterinos, multi censent eos succedere, servato discrimine bonorum, ita ut in bonis paternis succedant soli fratres consanguinei, in bonis verò maternis, seu à matre profectis, soli fratres uterini, licet in reliquis, aliunde à defuncto acquisitis, omnes indiscriminatim succedant. Ita Covarruvias, Molina, Lugo, Pirhing &c. quorum Sententia præcipuè fundatur in *l. 13. Cod. de legit. hered.* ubi dicitur: *Exceptis maternis rebus, in quibus si de eadem matre fratres vel sorores sunt, eos solos vocari oportet.* Veruntamen his fortiter se opponunt inter alios Fachineus *lib. 6. cap. 5.* & Haunold *tract. 5. num. 515.* eò quòd in *Novella 118. cap. 3.* de-

fici-

ficientibus fratribus germanis, illi, qui ex uno parente conjuncti sunt defuncto, indistinctè ac indistinctè vocentur ad ejus successionem; hinc putant legem illam à Jure noviori esse correctam, vel de fratribus germanis, non uterinis solùm, intelligentiam. Vide citatos.

RESOL. VI. Si penitus nulli existant, ³¹² fratres, vel sorores defuncti, neque eorum liberi, tunc ab intestato succedunt cæteri Agnati & Cognati collaterales, observatâ gradûs prærogativâ, itâ ut gradu remotiores à proximioribus simpliciter excludantur; qui autem sunt ejusdem gradûs, omnes æqualiter & in capita succedunt, nullâ factâ differentiâ sexûs, aut patriæ potestatis sive emancipationis, aut agnationis & cognationis. Sic *Novella* sæpe citata, & *Authent. Post fratres. C. de legit. hered.* ubi inutiliter aliqui litigant, an dicta successio collateralis extendatur in infinitum, an solùm usque ad decimum gradum, cùm successio ultra decimum gradum contingere moraliter vix possit. *Reiffenst. num. 47.*

Punctum IX. *An etiam fratres adoptivi succedant fratribus naturalibus, & naturales illegitimi legitimis, vel sibi invicem?*

RESOL. I. Fratres adoptivi non succedunt fratribus naturalibus, seu filiis patris adoptantis, nec aliis agnatis aut cognatis ³¹³

ris Defuncti. Constat ex *l. penult. §. I. C. de adoption.* estque communis.

314 RESOL. II. Fratres naturales illegitimi, ex uno quidem patre, sed diversis matribus provenientes, neque sibi invicem, neque aliis fratribus legitimis, aut legitimatis succedunt. *l. 2. §. 4. ff. Unde cognati. & Novell. 89. cap. 1.* ubi deciditur, quod filius naturalis, etiam legitimatus, soli patri succedat. Contrà fratres naturales, & solum civiliter spurii, ex eadem matre progeniti, succedunt, & sibi invicem, & fratribus legitimè natis, *arg. cit. l. 4. ff. Unde cognati.* Si verò etiam sint spurii canonicè, id est, nati ex coitu damnato, nec sibi invicem, nec legitimis succedunt, *arg. Authent. Ex complexu, C. de incest. §. inut. nupt.*

§. II.

Praxis Confessariorum circa expositam Doctrinam.

CASUS I.

Theodora procax mulier, postquam fuerat carnaliter cognita à Terentio, nupsit ejus patruo viduo, proles aliquas ex justo matrimonio habenti. Cùm verò bene conscia esset impedimenti, contemptim habuit maritum jam senescentem, & amorem suum inter plures divisit, ità ut ex communi